

Моя сизокрила!
Кинув коня та до неї:
»Боже ти мій, Боже!«
Кличе її та цілує...
Ні, вже не допоможе!
»За що-ж вони розлучили
Мене із тобою?«
Зареготавсь, розігнав ся —
Та в дуб головою!

Ідуть дівчата в поле жати
Та, знай, співають ідучи.
Як провожала сина мати,
Як бивсь Татарин у ночі.
Ідуть... Під дубом зелененьким
Кінь замордований стоїть,
А біля його молоденький
Козак та дівчина лежить.
Цікаві (нігде правди діти?)
Підкрали ся, щоб ізлякати;
Коли подивлять ся, що вбитий, —
З переполоху ну втікати!

Збирали ся подруженьки —
Слізеньки втирають;
Збирали ся товариші,
Та ями копають.
Прийшли попи з корогвами,
Задзвонили дзвони;
Поховали громадою,
Як слід, по закону.
Насинали краї дороги
Дві могили в житі,
Нема кому запитати,
За що їх убито.
Посадили над козаком
Лвір та ялину,
А в головах у дівчини
Червону калину.
Прилітає зазулеська
Над ними кувати;